

Mit hjerte altid vanker

H.A. Brorson 1732
N.F.S. Grundtvig 1837

Carl Nielsen 1914
Sats: Anders Olesen 2018

S
A

Mit hjer-te al-tid van-ker i Je-su fø-de - rum, did sam-les mi-ne tan-ker i

8
S
A

de-res ho-ved - sum; der er min læng-sel hjem - me, der har min tro sin skat; jeg

14
S
A

kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat!

S
A

3. Men ak! hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn-ke på, at Gud af Him-me -

T

23

S
A

ri - ge i stal-den lig - ge må, at Him-lens fryd og æ - re, det

T

28

S
A

le - ven - de Guds ord, skal så for-ag-tet væ - re på den-ne slem-me jord!

T

5. Hvi skulle herresale
ej for dig pyntet stå?
Du havde at befale,
hvad end du peged på.
Hvi lod du dig ej svøbe
i lyset som et bånd
og jordens konger løbe
at kysse på din hånd?

6. Hvi lod du ej udspænde
en himmel til dit telt
og stjernefakler brænde,
o store Himmel-helt?
Hvi lod sig ej til syne
en mægtig englevagt,
som dig i silkedyne
så prægtig burde lagt?

8. En spurv dog har sin rede
og sikre hvilebo,
en svale ej tør lede
om nattely og ro,
en løve véd sin hule,
hvor den sin ro kan få;
skal da min Gud sig skjule
i andres stald og strå?

9. Ak, kom! jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom, Jesus, dog herind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den selv jo købt,
så skal du blive trolig
udi mit hjerte svøbt.